

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Frederiksen): De fleste, maaske alle Medlemmer af dette Ting, ville sikkert være enige med mig i, at den Sag, hvis anden Behandling vi nu skulle til at begynde, er en Sag, som det er meget vanskeligt at lovgive om. Vort Land er jo omflydt af Vand og til Dels et Ørige. Som Følge deraf have vi store Kyststrækninger, og ved de Have, Bælter, Sunde, Vige og hvad det alt sammen hedder, som grænser op til og skærer sig ind i disse Øer og den jydsk Halvø, drives der Fiskeri af forskellig Art og i forskelligt Omfang, hvorfor der nødvendigvis for dette Fiskeri maa være forskellige Interesser. Men der er ikke alene paa den Maade for Fiskeriet forskellige Interesser, der fremkaldes ogsaa forskellige Interesser ved de forskellige Redskaber, der benyttes, i de forskellige Have, Bælter, Sunde, Fjorde, Vige osv. Et Sted benytte Fiskerne med største Fordel staaende Redskaber, og paa andre Steder benytte de med størst Fordel drivende Redskaber. Interesserne mellem disse to forskellige Klasser af Fiskere ere selvfølgelig forskellige, ligesom de ere det for dem, der fiske i de aabne Have, og dem, der fiske i Smaaavande. Som Følge deraf er Fiskeri en vanskelig Sag at lovgive om. Det har været det nedsatte Udvalgs Opgave, ligesom jeg er sikker paa, at det har været dette Tings og den højtærede Landbrugsministers Opgave, i saa høj Grad som muligt at imødekomme de berettigede Krav, som stilles af Fiskerne eller de i det paagældende Fiskeri interesserede. Men det er umuligt, naar der er saa mange forskellige Interesser, at forme en Lov, som alle kunne blive tilfredse med. Imidlertid er der i det Udvalg, som har afgivet den foreliggende Betænkning, gjort et Arbejde med Henblik paa dette, og jeg tror ogsaa, man har naaet at samle Interesserne om Punkter, der i særlig Grad ville tilfredsstille i ethvert Tilfælde den største Del af Fiskerne Landet over.

Da dette Forslag i forrige Rigsdags-samling var til første Behandling, udtalte jeg, at som det var forelagt af den højtærede Landbrugsminister, var det betydeligt bedre end den nugældende Fiskerilov af 5. April 1888. Jeg nævnede den Gang

de Fortrin, det foreliggende Forslag har fremfor den nugældende Lov, og skal ikke nu gentage dem, men samtidig undlod jeg ikke at pege paa enkelte Paragraffer i Forslaget, nemlig §§ 4, 6, 10, 11, 12 og 15, om hvilke jeg udtalte, at der neppe var Tvivl om, at der i dem kunde foretages større eller mindre Ændringer, som vilde gøre Forslaget endnu bedre for Fiskerne, uden at det dog i nogen Maade vilde være til Skade for selve Fiskeriets Udvikling og Fremme. Efterhaanden som Udvalget har arbejdet i Sagen, er ogsaa det, jeg udtalte den Gang, mere og mere kommet til at gaa op for Udvalget som rigtigt. De 50 Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget og dettes Flertal, gaa i alt væsentligt i denne Retning. Jeg er tilfreds dermed, fordi det sikkerlig har gjort Lovforslaget i flere Henseender mere tiltalende og bedre baade for Fiskerne og for Fiskeriet, end den Gang det blev forelagt.

Efter disse indledende Bemærkninger vil jeg gaa over til kort at omtale de stillede Ændringsforslag. Jeg antager at være enig med Tingets Medlemmer, naar jeg gør dette saa kort som muligt. Der er jo stillet saa mange Ændringsforslag, og Udvalget har i sin Betænkning motiveret de allerfleste af dem. Selv om dette ikke er sket udførligt, er der dog givet nogen Motivering.

Det første af de stillede Ændringsforslag, det under Nr. 1 til § 4, har ikke været det, som har voldt Udvalget mindst Besvær. Det gaar ud paa at give dem, der en Gang have indtaget en Bundgarns-plads, Fortrinsret til denne Plads. Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet holder for, at naar en Mand en Gang har indtaget en Bundgarns-plads og lovligt afmærket sine Redskaber, bør han have Fortrinsret til denne Plads, og det ikke alene i det Aar, hvori han har udsat sine Redskaber og paabegyndt Fiskeriet, men Aar efter Aar, saa længe han vil benytte Pladsen, naar han da vel at mærke har benyttet den i den Tid, hvori der drives Bundgarnsfiskeri. Jeg finder det rigtigt og naturligt, at han faar denne Beskyttelse. Vi vide alle, at et Bundgarn er et kostbart Redskab, og naar en Mand har anskaffet et saadant for særlig at benytte det paa en bestemt Plads, hvortil det er lavet og passer, er det et Tab for ham, naar en anden kommer Aaret efter og tager Pladsen fra ham. Som Følge deraf har Udvalget stillet dette Ændringsforslag, som giver en Bundgarnsfisker Ret